

Rješenje o raspoređivanju federalnog pravobranioca donosi Vlada, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana prestanka funkcije federalnog ravobranioca.

Ako federalni pravobranilac ne prihvati raspored na poslove i zadatke prema rješenju Vlade, prestaje mu radni odnos po isteku 30 dana od dana kada je rješenjem raspoređen na određene poslove.

Član 32.

Federalnom pravobranioocu i njegovom zamjeniku koji budu smijenjeni zbog razloga predviđenih u članu 28. stav 1. alineje 3. i 4. ovog zakona ne prestaje radni odnos, već se raspoređuju na odgovarajuće poslove i zadatke na način i po postupku utvrđenom u članu 31. ovog zakona.

Član 33.

Odluku o udaljenju od vršenja slu be federalnog pravobranioca i njegovog zamjenika donosi Premijer uz saglasnost zamjenika Premijera.

Član 34.

Pravila o pamičnom postupku o izuzeću sudija ili sudija porotnika shodno se primjenjuju i na izuzeće federalnog pravobranioca i njegovog zamjenika.

Izuzeće federalnog pravobranioca i njegovog zamjenika ne mogu tra iti stranke.

O izuzeću zamjenika federalnog pravobranioca odlučuje federalni pravobranilac, a o izuzeću federalnog pravobranioca ministar pravde.

Član 35.

Federalnom pravobranioocu i njegovom zamjeniku izdaje se slu bena legitimacija.

Ministar pravde posebnim pravilnikom propisuje obrasce i način izdavanja slu bene legitimacije.

Član 36.

U Federalnom pravobranilaštvu postoji određeni broj radnika za vršenje stručnih i administrativno-tehničkih poslova.

Član 37.

Unutrašnju organizaciju u Federalnom pravobranilaštvu utvrđuje federalni pravobranilac pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji Federalnog pravobranilaštva uz saglasnost ministra pravde.

Član 38.

Federalno pravobranilaštvo podnosi Parlamentu Federacije i Vladi izvještaj o svom radu kao i o uočenim pojavama i problemima u primjeni federalnih zakona i drugih federalnih propisa od značaja za ostvarivanje funkcije Federalnog pravobranilaštva.

Član 39.

Pravilnik o poslovanju i vođenju evidencije u Federalnom pravobranilaštvu propisuje ministar pravde.

III - SREDSTVA ZA RAD FEDERALNOG PRAVOBRANILAŠTVA

Član 40.

Sredstva za rad Federalnog pravobranilaštva obezbjeđuju se u bud etu Federacije.

Član 41.

Finansijsko i meterijalno poslovanje Federalnog pravobranilaštva obavlja se na način koji va i za federalna tijela dr avne uprave.

Član 42.

Za radnje preduzete u zastupanju pred sudovima i drugim tijelima Federalno pravobranilaštvo ima pravo na naknadu troškova prema tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

Sredstva koja prilikom zastupanja ostvari Federalno pravobranilaštvo prihod su bud eta Federacije.

IV - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 43.

Federalno pravobranilaštvo počinje sa radom 1. marta 1995. godine.

Do dana početka sa radom Federalnog pravobranilaštva Premijer uz saglasnost zamjenika Premijera i uz potvrdu Parlamenta Federacije imenovat će federalnog pravobranioca i njegove zamjenike.

Član 44.

Federalni pravobranilac donijet će u roku od 30 dana od početka rada Federalnog pravobranilaštva, pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Federalnog pravobranilaštva.

Član 45.

Ministar pravde donijet će u roku od 30 dana od dana početka primjene ovog zakona, pravilnik o poslovanju i vođenju evidencija u Federalnom pravobranilaštvu.

Član 46.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Slu benim novinama Federacije BiH", a primjenjivat će se od 1. marta 1995. godine.

Predsjedavajući
Ustavotvornom skupštinom
Federacije BiH,
Mariofil Ljubić, s. r.

10

Na temelju poglavlja IV, odjeljak B, članka 7a. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O KONTROLI CIJENA

Proglašava se Zakon o kontroli cijena koji je donijela Ustavotvorna skupština Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici od 16. siječnja 1995. godine.

Broj 01-289/95
3. veljače 1995. godine
Sarajevo

Predsjednik
Krešimir Zubak, s. r.

ZAKON O KONTROLI CIJENA

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se odnosi u kontroli cijena proizvoda i usluga na jedinstvenom tr ištu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija) i utvrđuju prava i obaveze nadle nih organa Federacije, kantona i općine, odnosno grada - distrikta Sarajevo (u daljem tekstu: nadle ni organi) u vršenju kontrole cijena.

Član 2.

Preduzeća i druga pravna lica (u daljem tekstu: preduzeća) kao i fizička lica i njihovi oblici organiziranja, odnosno udruivanja, učesnici u proizvodnji, prometu i vršenju usluga, formiraju cijene slobodno prema uvjetima tr išta.

Preduzeća i fizička lica pri formiranju cijena prema uvjetima tr išta, ne smiju dogovarati odnosno utvrđivati cijene istih proizvoda, odnosno istih vrsta usluga, koristiti monopolski polo aj, niti druga preduzeća nezakonitim radnjama dovoditi u neravno-pravan polo aj.

U uvjetima slobodnog formiranja cijena preduzeća i fizička lica, du na su utvrditi pravila o načinu formiranja cijena i pridravati se utvrđenog načina formiranja cijena i na vidnom, a za potrošače dostupnom mjestu istaknuti cjenovnik ili pojedinačnu cijenu proizvoda ili usluga i pridravati se istaknute cijene.

Član 3.

Pod kontrolom cijena podrazumijevaju se aktivnosti na praćenju općeg nivoa cijena, pojedinačnih cijena i relativnih odnosa cijena i preduzimanje mjera ekonomske politike radi sprečavanja i otklanjanja poremećaja na tr ištu.

Nadle ni organi u vršenju kontrole cijena, svaki iz svoje nadležnosti, preduzimaju mjere ekonomske politike kojima se utječe na odnos ponude i potražnje, preduzimaju mjere za suzbijanje monopolističkog ponašanja, neloyalne utakmice i špekulacije na tržištu, utvrđuju zaštitne cijene (garantirane i minimalno-otkupne) pojedinih poljoprivrednih proizvoda u skladu sa aktima Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i propisuju mjere neposredne kontrole cijena.

Za pojedine poljoprivredne proizvode mogu se propisati najniže i cijene po kojima su određena preduzeća dužna da kupuju te proizvode (garantirane cijene) i cijene ispod kojih se od poljoprivrednih proizvođača ne mogu kupovati određeni poljoprivredni proizvodi (minimalno-otkupne cijene).

Član 4.

Kao mjere neposredne kontrole cijena mogu se, za pojedine proizvode i usluge, propisati:

- fiksne cijene;
- najviše cijene;
- strukture najviših cijena;
- zadržavanje cijena na zatečenom, odnosno određenom nivou (zatečene cijene);
- davanje saglasnosti na cijene, odnosno tarife;
- način formiranja cijena;
- utvrđivanje marži u trgovini (kalkulativne cijene);
- obavještanje o promjeni cijena i marži za proizvode i usluge (evidencija cijena).

Član 5.

Nadležni organ koji je propisao mjeru neposredne kontrole cijena, dužan je da preduzme mjere kojima se otklanjaju uzroci zbog kojih je mjera propisana.

Član 6.

Mjere neposredne kontrole cijena zasnivaju se, po pravilu, na ekonomskim kriterijima i propisuju se izuzetno, i to:

1. ako i pored preduzetih mjera, ekonomske politike nastupe ili mogu nastupiti veći poremećaji na tržištu i u kretanju cijena;
2. radi sprečavanja monopolskog obrazovanja cijena;
3. radi utvrđivanja prodajnih cijena proizvoda iz robnih rezervi, koje se koriste za intervenciju na tržištu.

Član 7.

Mjere neposredne kontrole cijena proizvoda i usluga od interesa za Federaciju propisuje Vlada.

Pri propisivanju mjera neposredne kontrole cijena iz stava 1. ovog člana, kao i mjera iz stava 3. člana 3. ovog zakona, Vlada će o tome obavijestiti Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana propisivanja te mjere.

Član 8.

Zahtjev za promjenu cijena proizvoda i usluga za koje je propisana mjera neposredne kontrole cijena, pravna i fizička lica podnose Vladi sa odgovarajućom dokumentacijom, putem Ministarstva trgovine.

Član 9.

Kao proizvodi i usluge od interesa za Federaciju, u smislu ovog zakona, jesu svi proizvodi i usluge, osim proizvoda i usluga koji su stavljeni u nadležnost kantona i općina, odnosno grada - distrikta Sarajevo, i to:

- kanton: sve vrste hljeba od brašna i tatarica (osim peciva i posebnih pekarskih proizvoda), tjestenine, pasterizirano, homogenizirano i sterilno mlijeko, sve vrste svinjskog mesa i ribe, proizvodi grafičke industrije, cijene lokalnih novina, prijevoz putnika između dvije i više općina istog kantona, jezerski i riječni saobraćaj i usluge u oblasti obrazovanja i zdravstva.

- općina, odnosno grad - distrikt Sarajevo: sve vrste zanatskih i ličnih usluga, stambeno-komunalna djelatnost, uključujući i stambenu izgradnju i uređenje naselja i prostora, prijevoz putnika i robe u gradskom i prigradskom saobraćaju, usluge autobuskih stanica, pretovarne usluge i usluge javnih skladišta, trgovina na veliko i pijaca na malo, izrada lijekova u apotekama, grafičke usluge, pecivo i posebni pekarski proizvodi i turističko-ugostiteljske usluge.

Nadležni organi kantona i općine, odnosno grada - distrikta Sarajevo, pri propisivanju mjera neposredne kontrole cijena za proizvode i usluge iz svoje nadležnosti, dužni su obavijestiti zakonodavno tijelo kantona i općine, odnosno grada - distrikta Sarajevo, u roku od 15 dana od dana propisivanja mjere.

Član 10.

Ako dođe ili može doći do značajnih poremećaja ponude i potražnje na tržištu i poremećaja u kretanju cijena i odnosima cijena, Vlada može preduzeti mjere u oblasti cijena i za proizvode i usluge koje su u nadležnosti kantona i općine, odnosno grada - distrikta Sarajevo, ili utvrditi da postoje uvjeti za propisivanje mjera neposredne kontrole cijena određenih proizvoda i usluga i obaveštiti oredbiti uvjete za propisivanje tih mjera od strane nadležnih organa kantona i općine, odnosno grada - distrikta Sarajevo.

Član 11.

U Federaciji, kantonu i općini, odnosno gradu - distriktu Sarajevo određuju se organi za poslove cijena čije se nadležnosti utvrđuju zakonom i drugim propisima.

Organi za poslove cijena: prate i analiziraju kretanje cijena, djelovanje mjera ekonomske politike i djelovanje mjera neposredne kontrole cijena na nivou i odnose cijena, provođenje ekonomske politike u oblasti cijena, prate i analiziraju utjecaj cijena na odnose u stjecanju i raspodjeli dobiti u privredi, pojedinim oblastima, granama i grupacijama, prate i analiziraju utjecaj kretanja cijena na stabilnost tržišta, troškova i ivota i utjecaj cijena na ostvarivanje osnovnih pravaca ekonomskog razvoja utvrđenih planovima, prate visinu i kretanje svjetskih cijena i ocjenjuju utjecaj cijena na konkurentsku sposobnost domaće privrede na inozemnom tržištu, procjenjuju kretanje cijena, pripremaju stručnu analitičku osnovu za ekonomsku politiku u oblasti cijena u planskim aktima i predlažu donošenje mjera ekonomske politike i preduzimanje mjera i aktivnosti za njihovo ostvarenje, predlažu mjere neposredne kontrole cijena, te obavljaju i druge stručne poslove iz oblasti cijena.

Član 12.

Organi iz člana 11. ovog zakona, svaki u okviru svoje nadležnosti, određuje proizvode i usluge za koje su im pravna i fizička lica dužna da dostavljaju obavještenje o promjeni cijena i marži.

Ovlašćuje se ministar trgovine Federacije da donese uputstvo o načinu, sadržaju i rokovima dostave obavještenja iz stava 1. ovog člana, u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 13.

Odredbе ovog zakona ne odnose se na kontrolu cijena naoružanja i vojne opreme i drugih proizvoda i usluga za koje je kontrola cijena utvrđena posebnim federalnim propisima.

Član 14.

Za privredni prijestup kaznit će se preduzeće novčanom kaznom u iznosu petostrukog do dvasetrostrukog iznosa cijene zaračunate iznad propisanih cijena proizvoda i usluga za koje su propisane mjere neposredne kontrole cijena (član 4.).

Za radnju iz stava 1. ovog člana kaznit će se za privredni prijestup odgovorno lice u preduzeću novčanom kaznom od 300 do 1000 DEM.

Za privredni prijestup iz stava 1. ovog člana, pored novčane kazne, izriče se i posebna mjera oduzimanja imovinske koristi pribavljene izvršenjem privrednog prijestupa.

Član 15.

Novčanom kaznom od 6.000 do 8.000 DEM kaznit će se za privredni prijestup preduzeće ako pri formiranju cijena proizvoda i usluga koristi monopolistički položaj, dovodi druga preduzeća nezakonitim radnjama u neravnopravan položaj, ili sa drugim preduzećima dogovara i utvrđuje cijene istih proizvoda i usluga (član 2. stav 2.).

Za radnju iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice novčanom kaznom od 250 do 850 DEM.

Član 16.

Novčanom kaznom od 1.000 do 4.000 DEM kaznit će se za privredni prijestup preduzeće ako se pri kupovini proizvoda ne pridržava propisane zaštitne cijene (član 3. stav 3.).

Za radnju iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice novčanom kaznom od 300 do 800 DEM.

Član 17.

Novčanom kaznom od 200 do 1.000 DEM kaznit će se za prekršaj preduzeće i fizičko lice:

- ako ne utvrdi pravila, ili se ne pridržava utvrđenih pravila o formiranju cijena i ako se nepridržava istaknute cijene na proizvodu, odnosno usluzi (član 2. stav 3.).

- ako u određenom roku ne dostavi obavještenje o promjeni cijena i marži i ako obavještenje ne sadrži propisane podatke (član 12.).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorno lice novčanom kaznom od 100 do 200 DEM.

Član 18.

Novčana kazna izrečena za učinjeni privredni prijestup i prekršaj, prema odredbama čl. 14, 15, 16. i 17. ovog zakona utvrđena u DEM, naplaćuje se u valuti Federacije po srednjem tečaju koji utvrđuje Centralna banka Federacije Bosne i Hercegovine na dan plaćanja.

Član 19.

Uz kaznu za privredni prijestup iz člana 2. stav 2. i člana 4. mogu se izreći zaštitne mjere:

1. zabrana obavljanja određene djelatnosti u trajanju od jedne godine;

2. zabrana odgovornom licu da vrši određene dužnosti u trajanju do tri godine;

3. oduzimanje proizvoda koji se nalaze u prodaji po cijenama višim od dozvoljenih.

U ponovljenom slučaju, zaštitne mjere iz stava 1. tač. 1. i 2. ovog člana izreći će se u trajanju od jedne do pet godina.

Član 20.

Ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Ustavotvornom skupštinom
Federacije BiH,
Mariofil Ljubić, s. r.

11

Na temelju poglavlja IV, odjeljak B, članka 7a. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O VRHOVNOM SUDU

Proglašava se Zakon o Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine koji je donijela Ustavotvorna skupština Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici od 16. siječnja 1995. godine.

Broj 01-290/95
3. veljače 1995. godine
Sarajevo

Predsjednik
Krešimir Zubak, s. r.

ZAKON

O VRHOVNOM SUDU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vrhovni sud) je najviši sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija) i vrši sudsku funkciju u okviru prava i dužnosti utvrđenih Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustav Federacije), ovim zakonom i drugim federalnim zakonima.

Član 2.

Vrhovni sud je u vršenju sudske funkcije samostalan i nezavisan i sudi na osnovu Ustava Federacije, zakona i drugih propisa Federacije.

Član 3.

Vrhovni sud ima pravo i dužnost da, u okviru svojih funkcija, na vlastitu inicijativu ili zahtjev, obavještava Parlament Federacije i Vladu Federacije o primjenjivanju zakona i drugih propisa Federacije, o potrebi donošenja, mijenjanja i dopuni tih propisa, kao i o drugim pitanjima koja se odnose na primjenu zakona i drugih propisa Federacije.

Član 4.

Vrhovni sud prati i proučava probleme sudske prakse koji se odnose na primjenjivanje zakona i drugih propisa Federacije i radi ostvarivanja te funkcije, može od sudova u kantonima tražiti potrebna obavještenja.

Član 5.

U Vrhovnom sudu u suđenju sudjeluju sudije.

Član 6.

Vrhovni sud sudi u vijeću čiji se sastav određuje federalnim zakonom.

Ako federalnim zakonom nije drukčije određeno, Vrhovni sud odlučuje u vijeću od pet sudija, a na općoj sjednici kad odlučuje o zahtjevu za zaštitu zakonitosti protiv odluka svojih vijeća u krivičnom postupku i odluka suda u kantonu.

Član 7.

Sudija ne može biti pozvan na krivičnu ni građansko-pravnu odgovornost, ni za jedno djelo učinjeno u vršenju služenja.

Član 8.

Rad Vrhovnog suda je javan.

Javnost rada osigurava se objavljivanjem sastava sudskih vijeća, javnošću sudskog postupka pred Vrhovnim sudom, javnim objavljivanjem odluka Vrhovnog suda i omogućavanjem javnosti da se putem sredstava javnog informisanja upozna sa radom Vrhovnog suda i objavljivanjem važećih sudskih odluka.

Vrhovni sud može, saglasno federalnom zakonu, isključiti javnost sudskog postupka kad to zahtijevaju interesi čuvanja tajne ili razlozi morala, kad je to u interesu maloljetnika ili poradi zaštite drugih posebnih društvenih interesa.

Član 9.

U Vrhovnom sudu u službenoj upotrebi su bosanski i hrvatski jezik.

Vrhovni sud u vršenju sudske funkcije osigurava ravnopravnu upotrebu službenih jezika Federacije, a kao sredstva komuniciranja može koristiti i ostale jezike.

Kad Vrhovni sud odlučuje u prvom stepenu, ovjeren prijepis odluke dostavlja se tijelu čija je odluka razmatrana na službenom jeziku na kome je odluka koja je razmatrana donesena, a stranci - na tom službenom jeziku, a može se dostaviti i na drugom jeziku na kome je svojim podneskom stranka pokrenula postupak, odnosno dala odgovor u vezi sa pokretanjem postupka pred Vrhovnim sudom.

Ovjeren prijepis odluke koju je Vrhovni sud donio u postupku po redovnom ili vanrednom pravnom lijeku dostavlja se sudu, odnosno drugom tijelu čija je odluka razmatrana na službenom jeziku na kome je odluka koja je razmatrana donesena, a prijepis odluke namijenjen stranci, odnosno drugom učesniku u postupku - na tom službenom jeziku, a može se dostaviti i na drugom jeziku kojim se u postupku služi.

U Vrhovnom sudu službeno pismo je latinica.

Odredbe st. 3. i 4. ovog člana shodno se primjenjuju i prilikom dostavljanja poziva i drugih sudskih pismena strankama i drugim učesnicima u postupku.

Član 10.

Odluke Vrhovnog suda su konačne i obavezujuće.